

2ኛ ሺህ ምእተ አለም የተገጠመ

ዘመንሽን በተሰፋ!

ቀናት ቀንን ቆአጥሮ አመት አስከትሎ
ሳይያዝ በልጉም የሸምጡን ጋልቦ
ሁሌም ሲፈራረቅ የአለቱ ወቅት
ደርሶ ሊነጉድ የምክቱ አመት፤

ደግ ክፉ ሳይል ሁሉን እንዳመሉ
ተቀብሎ ሲሸኝ ፍጡርን በሙሉ
አንተ ትብስ አንቺ ብሎ ሳይለየን
የድሜ ገደብ ሰጥቶ እኛን ሲያቆየን፤

ለራሱ አሳሳፊ የእድሜ ባላባት
ጠባቂ ተመፅዋች የእግዜር ዳግም ምፃት
ሁሉን ቻይ ገዳቢ ቀንን አሳዋቂ
አሮጌን ካዲሱ ዘመን አስታራቂ፤

የአመታቱ ንጉስ የጊዜው ነጋሲ
የሀበሾች ታሪክ የቀኑ ውዳሴ
ይኸውና መጣ ታሪክን አገባ
አሳፊውን ወስዶ አዲሱን ሲያጠባ፤

እስኪ ተጠየቁ አንቺ እናት አለም
ምነው ያልተለወጥሽ ታሪክሽ ሲታለም
ከሁሉ ስትቀድሚ ዝናሽ እንዲያ ሲናኝ
እድሜና እድገትሽ ያልሆነው ተመጣኝ
ከቶ ለምን ይሆን የሆነሽው ላባካኝ?

ጥሩ ፍሬ አፈርትሽ የሚሆን ጎምዛዛ
ለምም ስትሆኚ በረሀሽ የበዛ
እድገትሽ የሃሊት ሀብትሽ ምን ቢበዛ
ተፍጥሮሽ ለራስሽ መከራን የገዛ፤

ወልደሽ መካን የሆንሽ ልጅ የቀለደብሽ
ክፉውን ባትፈጥሪው ከመልካሙ ጎንሽ
መች እንዲህ ይሆን ነበር ለእድገት እንቅፋትሽ፤

አንዱን ስትሾሚው ሳትጠቀሚበት
አይምሮ ሳትስጨው አንቺን ሚረዳበት
ስልጣን ብቻ ለምን የሚታበይበት
ካንችው ውስጥ ወጥቶ አንቺን ሚጎዳበት፤

እድገት ቆለቆል ህዝብሽ የተጎዳ
ዘላለምሽ ለቅሶ መከራና ፍዳ፤

ደስታሽ ጊዛዊ ማከዛ የራቀሽ
ታሪክና እድሜ የአልተመጠኑብሽ
እዴት ይሆን ይሆን አዲሱ ዘመንሽ ?

ደስታ ነው ለቅሶ ወይስ ልታስመስይ
አንጀትሽ ርሶ በደልሽ ሳይታይ፤

ልክ እደሞላልት ቀደምቱ ታሪክሽ
ሁሌ እንደሚባለው እንዲተረክልሽ!
ነው እንዴ እናት አለም ? ያንቺ ማንነትሽ

ባግባቡ ምሩልኝ ሳትያቸው ቀርቶ
እንዳሻ ሲያደርጉሽ ልባቸው ጎምጅቶ

ከኔ ወድያ ላሳር አምልኮ ሲያደርጉ
በስመ መሪነት ውስጥሽ ሲመሰጉ

ከጓዳሽ እርቃንሽ ወጥቶ እየታየ
መሪሽም ሲታበይ አይቶ እንዳላየ
እረ ስንት አለፈ አረ ስንቱ ታየ ?

አንዱ ሊጠግንሽ ከላየ ታች ሲማስን
ሲላው በተንኮሉ ለጥፍት ሲፋጠን
ገዳይ ፍሙን ይዞ በጉያሽ ሲዳፈን፤

አሳት ወላፍኑ አካልሽን ሲበላው
ምነው ከልካይ ያጣሽ ፍሙን የሚያከስመው?

አዳኝና ታዳኝ ባንድላይ ሲውሉ
አሳት ከጨድ ሆነው እስካሁን ሲብላሉ
በውስጥሽ አቁሩሽ ሁሉን የታቀፍሽው
ምን አይነት እናት ነሽ ከሁሉ የደርሸው፤

መቼም ወልዶ አይጥሉ በባል ለየቅሉ
ካካልሽ ካልወጣ አጥፊሽ ተግተልትሎ

ምኞት ካሳደረ ዘመንሽን ሊሻገር
ለመኖር ካለመ ከእድሜሽ ጋር ሊቆጠር
ምኑን ምእት ሆነ ነው እንጂ የቁም ዓር፤

ዘመንሽ ዘምኖ እድሜሽ ሳይጣጣም
እስካሁን ስትኖሪ ምእትሽ በመጣም
የቀንሽ መቁጠሪያ ሰላምን ካልፃፈ
ልጅሽ እንደጥንቱ ሆኖ ካላረፈ፤

አውደ ጥበብሽን እኩል ካለገሰሽው
ላንዱ ስትጨምሪ ላንዱ ካሳነሰሽው

ከድጡ ወደ ማጥ ይገዳል ነገሩ
ውሉ ይጠፋና በሰላም መኖሩ
ምኞት ብቻ ይሆናል እድሜን መዘከሩ፤

ግና ግና ከተነሳሽ ከታላቅ ውድቀትሽ
አዲሱ ዘመንሽ ከቆመ ለእድገትሽ

ሁሉም ይቆምጣል ሊሰደድ ወዳንቺ
ጎጂውን ሊቀልስ ኑሮውን ሊያበጁ

ገናናነትሽም ባለም ይሰበካል
ያኔ ምእትሽም ሁሉም ያከበሩታል
ኢትዮጵያዊነትም በእጅጉ ይፈለጋል

እስከዚያ ግን እኔ ድርሻዬን ልወጣ
በሌላው ስቆምጥ የራስ እንዳላጣ

አጊጠሽ እንዳይሽ ብርሀንሽ ደምቆ
ወደርሽ ጠረኑ ህዝብሽ ላይ ተጣብቆ
ለዘላለም ይኑር ህዝብሽ ተደስቶ
ባንቺ በእናቱ ብልፅግና ረክቶ፤

እኔም እድል ቀንቶኝ ከገፅሽ ባልገኝ
ባንቺ ውስጥ ባልበኖርም ከሩቅ ሆኜ ብመኝ
በረከትሽ ወጥቶ ለኔ ይደርሰኛል
ባለሁበት ምድር ውስጥሽ ይዳኘኛል፤

አንገቴን ሳልደፋ መኖር ጀምራለሁ
እንጉርጉሮን ሳይሆን ደስታሰን አዜማለሁ
ስወጣም ስገባም ላንቺ እቀኛለሁ፤

እናም ኢትዮጵያዬ ይሄነው ተሰፋዬ
በህይወት እስካለሁ ለእኔ መፅናኛዬ፤

ልጆችሽ በህብር ሆነው ሲቦርቁ
ሁላቸው ባንድነት ሆነው ሲናፍቁ
አሮጌው ላዲሱ መሰረት ሲሆነው
አዲሱም የጥንቱን ታሪክ ሲጠብቀው፤

ሁላቸው በፍቅር ተሳስበው ሲኖሩ
አንች ለማሳደግ ከልብ ሲዳክሩ
ጥላቻን አርቅው ዘር ሳይመረምሩ
ሴይጣንን አስወግደው ከእግዚሔር ሲዳመሩ፤

ማየት ነው የምሻው ከሩቅ ከማጀቱ
ውስጥሽ ባልገኝም ሆኜ በስደቱ፤

ቆሜ ባላይሽም ሰላምሽን ናፍቄ
ወይን ብጠብቅም እራሴን አርቄ
ዘመን ባህልሽን ባለም አሳውቄ
አከብርልሽለሁ ምእቱን አድምቄ
የሁለተኛውን ሸህ ቀንሽን ጠብቄ፤
አዲሱ ዘመንሽን በተሰፋ ሰንቄ!!!

ከዘምሳሌ .06 -08-07